

Et fint men reduceret forår

Selv om alverden nu kan sende værker ind, er Forårsudstillingen på Charlottenborg i år mindre end nogensinde.

Forårsudstillingen 2014. Charlottenborg, Kongens Nytorv, København. Til 18. maj.

Aret 2014 vil blive husket som året, hvor det var nemmere selv for en synder at komme i Paradisets Have end for en jævnt god kunstner at komme med på Forårsudstillingen. For aldrig tidligere har censuren været nødt til at være så kræsen.

Det skyldes den begrænsede plads, der er til rådighed, nu hvor amerikane-

ren Kerry James Marshall folder sig ud i hele sydfløjen. Af de 2.583 værker, som 696 håbefulde kunstnere fra det meste af verden har indsendt til bedømmelse, er der kun blevet plads til 73 værker - af 49 meget heldige kunstnere. Det svarer til en frasorteringsprocent på lidt over 97.

Under de forhold må den fem mand store censurkomité agere som klodens mest brutale kurator - og vrage og fravælge, indtil en interessant og givende ophængning kan tage form.

I sit forord i kataloget taler Esperanza Rosales om nødvendigheden af at skabe en udstilling med både fokus og dybde, også selv om der ikke foreligger en overordnet kuratorisk præmis. Dvs. kunsten er at skabe sammenhæng og/eller meningsfulde kontraster i et materiale, som er så omfattende, at det næsten ikke kan overskues.

Når et sådant puslespil skal gå op, er det ikke altid det enkelte værk, der bestemmer sin egen skæbne. Det er i lige så høj grad de andre - og allerede priori-

terede - værker, der afgør, hvad der skal med - og hvad ikke. For kvaliteten beror på sammenhængskraften i det materiale, der skal overleve frasorteringsprocessen.

DET ER lykkedes. Ud fra det udstillede materiale mærker man et kunstsyn, der prioriterer æstetisk fornemmelse og fornemt håndværk. Det er ikke så meget de vilde fagter og intentioner, der dominerer, som den gedigne og lidt diskrete professionalismisme.

Selv den blegbrune eller okkergule kolorit synes, sikkert ved et tilfælde, at være blevet et fælles vilkår for mange af de værker, der fylder de få sale.

Som danskeren Louise Secher Gaarmanns reb og knuder af stentøjsler og voks. Som tyskeren Benjamin Houlihans slebne træskab, som ser ud til at kunne falde fra hinanden hvert øjeblik. Som svenskeren Hanne Mago Wiklunds illusionistiske installation af støbte bølgepapkasser i stentøjsler. Og flere andre.

Årets måske mest originale bidrag er også det mest poetiske

Samtidig har et grafisk forfinet udtryk fået repræsentanter inden for tekstil og design, som Anette Jensen (fra Danmark) med sine stoflige plantegninger eller rettere sammensyninger over diverse parcelhuse, som Ninna Götzsches semifunktionelle figurer i fint porcelæn, som Solveig Aalberg (Norge) med sine vævninger over krøllede mønstre - grafiske tekstiler lige til at hænge på en væg.

SIDSTE ÅR modtog Anne Haaning The National Solo Award. Den kvitterer hun for i år med en kølig og til tider effektivt frapperende dobbelt videoprojektion 'Delete', som køres nonstop på mezzaninen. Også i år er en af priserne, nemlig juryens, gået til en videofilm, i øvrigt en af de få på udstillingen.

Det er Lotte Rose Kjær Skaus mystiske og springende 'How to get somewhere', som virkelig sender sin beskuer frem og tilbage mellem en række virkelighedsplaner.

Årets måske mest originale bidrag er

DOBBELT. Digitaliserede billeder kommer og forsvinder i Anne Haanings dobbelte video 'Delete'. Foto: Charlottenborg

også det mest poetiske, og med god grund har det modtaget den internationale pris. Det er 'Byter tyngdpunkt' en livagtig scenografi opbygget af mixed media, som man kan gå ind i, om end man gør det tøvende. Fra et usselt bagårdsmiljø bliver man ført fra mørket frem til en lysende måne på en imagi-

nær nattehimmel. Det er ligefrem smukt. Kunstnerne er to svenskere, Maja Qvarnström og Erik Lagerwall. Bemærkelsesværdig er også Camilla Vuorenmaa, en ekspressionistisk finne, som var en af de sidste års prismodtagere. Hun arbejder figurativt, altid i groft træ, som hun skærer i - og bemaler.

MÅNESKIN I MØRKET. I deres poetiske installation 'Byter tyngdpunkt' inviterer to svenske kunstnere, Maja Qvarnström og Erik Lagerwall, beskueren indenfor. Foto: Charlottenborg

Forårsudstillingen var tidligere en rent dansk begivenhed.

I dag kan kunstnere over hele kloden konkurrere på lige fod med danske kunstnere. I internationaliseringens navn kan alle være med, og den nye åbenhed appellerer især til Nordens kunstnere.

Alle bliver så vurderet på grundlag af et elektronisk billedmateriale. Det er først, når man er udtaget, at originalerne kommer frem, og at en reduceret og koncentreret, men vellykket udstilling kan tage form.

PETER MICHAEL HORNING
peter.michael.horning@pol.dk